Sygn. akt II K 37/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2017 roku funkcjonariusze Straży Granicznej R. W. i A. W., w trakcie wykonywania czynności służbowych w miejscowości K., gm. S., powiat (...), zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem marki S. (...) o nr re. (...) 336GV. Kierującym okazał się R. M.. W trakcie kontroli funkcjonariusze ujawnili wewnątrz pojazdu znaczne ilości papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy. Podczas dalszych czynności okazało się, że w pojeździe znajdowało się 2.640 paczek papierosów marki (...), 1.360 paczek papierosów marki (...), 1.510 paczek papierosów marki (...), 600 paczek papierosów marki (...), 340 paczek papierosów marki (...), 3.890 paczek papierosów marki (...). Ujawnione papierosy miały wartość celną 23.162 zł, ciążyły na nich należności celne w wysokości 13.341 zł oraz należności podatkowe w wysokości 223.945 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 175.243 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 48.702 zł.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie następujących dowodów:

1) wyjaśnień oskarżonego k. 123 odw,

2) protokołu zatrzymania osoby k. 9,

3) protokołu przeszukania k. 12-17, 20,

4) protokołu zatrzymania rzeczy k. 21-23,

5) wyliczenia należności publiczno - prawnych k. 24,

6) zeznań świadka R. W. k. 32, A. W. k. 34,

7) protokołu oględzin papierosów k. 55-57,

8) protokołu oględzin samochodu k. 58-67, 70,

R. M. będąc słuchany jako oskarżony przed tut. Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia w sprawie (k. 123 odw).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia przyznającego się do winy oskarżonego zasługują na obdarzenie ich wiarą. Znalazły one odzwierciedlenie w zebranym w sprawie materiałem dowodowym.

Jak wynika z zeznań funkcjonariuszy Straży Granicznej ***R. W.*** (k. 32), A. W. (k. 34), w dniu 21.11.2017 roku podczas pełnienia służby, ok. 12.00 w miejscowości K. przystąpili do kontroli drogowej samochodu S. (...). Kierowcą samochodu okazał się R. M.. Kierowca na początku twierdził, że nic nie przewozi, jednakże po zwróceniu się o okazanie zawartości bagażnika potwierdził, że przewozi papierosy. Po otwarciu bagażnika funkcjonariusze zauważyli wewnątrz niego papierosy w paczkach i kartonach. W związku z tym zatrzymano kierującego ***(por. także treść protokołu zatrzymania osoby k. 9).***

W wyniku przeszukania samochodu ujawniono w nim 2.640 paczek papierosów marki (...), 1.360 paczek papierosów marki (...), 1.510 paczek papierosów marki (...), 600 paczek papierosów marki (...), 340 paczek papierosów marki (...), 3.890 paczek papierosów marki (...) ***(por. treść protokołu przeszukania k. 12-17, 20,***

protokołu zatrzymania rzeczy k. 21-23, protokołu oględzin papierosów k. 55-57, protokołu oględzin samochodu k. 58-67, 70).

W ocenie Sądu zeznania świadków będących funkcjonariuszami Straży Granicznej zasługują na obdarzenie ich wiarą. Są oni osobami obcymi dla oskarżonego, nie mają żadnego powodu aby składać zeznania na jego niekorzyść.

Podczas postępowania przygotowawczego ustalono, że ujawnione w samochodzie kierowanym przez oskarżonego papierosy w ilości 10.340 paczek mają wartość celną 23.162 zł, ciążą na nich należności celne w wysokości 13.341 zł oraz należności podatkowe w kwocie 223.945 zł, w tym podatek akcyzowy w kwocie 175.243 zł oraz podatek od towarów i usług w kwocie 48.702 zł ***(por. treść taryfikacji celnej k. 24).***

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości co do winy oskarżonego. R. M. swoim działaniem polegającym na tym, że w dniu 21 listopada 2017 r. w miejscowości K., gm. S., powiat (...), samochodem marki S. (...) o nr rej. (...), przewoził towar nieoznaczony polskimi znakami skarbowymi akcyzy, który został sprowadzony na terytorium kraju bez zgłoszenia celnego i przedstawienia organowi celnemu w postaci 10.340 paczek papierosów różnych marek, na którym ciążą należności celne w kwocie 13.341 zł oraz należności podatkowe w kwocie 223.945 zł, tym samym uchylając się od opodatkowania i nie ujawniając właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania, wyczerpał znamiona przestępstwa karno – skarbowego z art. 91 § 1 i 3 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Czynu z art. 65 § 1 i 3 kks dopuszcza się ten kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, a kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości. Zaś czyn z art. 91 § 1 i 3 kks popełnia ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi towar stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86-90 § 1, lub pomaga w jego zbyciu albo ten towar przyjmuje lub pomaga w jego ukryciu, jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa jest małej wartości.

Zgodnie z treścią art. 53 § 14 kks mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, czyli w 2017 roku kwoty 400.000 zł (200 x 2000zł). Zgodnie z art. 53 § 4 kks minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). W 2017 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 2.000 zł.

Powyższe przepisy wskazują na to, że czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona przestępstw karno – skarbowych określonych w art. 91 § 1 i 3 kks i w art. 65 § 1 i 3 kks.

Oskarżony działaniem swoim wyczerpał także znamiona czynu z art. 54 § 1 i 2 kks. Jakkolwiek w orzecznictwie sądowym wyrażano pogląd, iż „Odpowiedzialności na podstawie art. 54 k.k.s. podlega tylko podatnik- a więc osoba prowadząca legalną działalność podlegającą opodatkowaniu. Nie ma on natomiast zastosowania do czynności sprzecznych z prawem, nawet jeżeli w wyniku ich dokonania powstaje obowiązek uiszczenia należności na rzecz Skarbu Państwa (podatku akcyzowego, cła)" – por. treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 9 sierpnia 2012 r. w sprawie II AKa 111/12 , to z poglądem takim nie można się zgodzić. W ocenie tut. Sądu należało zgodzić się z poglądem wyrażonym np. w wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 14.02.2013 roku wydany w sprawie VIII Ka 1033/12, opublikowanym w Portalu orzeczeń sądów powszechnych). W wyroku tym Sąd wskazał, że cyt.: „ ....zgodnie z art. 54 kks penalizacji podlega uchylanie się od opodatkowania przez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania, albo nie złożenie deklaracji i narażenie przez to podatku na uszczuplenie. Czyn ten jest więc popełniony przez zaniechanie, a jego sprawcą jest tylko podatnik. Pod pojęciem ***podatnika*** należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, na której ciąży obowiązek podatkowy, wynikający z ustawy podatkowej. Ta definicja zawarta w art. 7 ustawy z dnia 29.08.1997 r Ordynacja podatkowa została recypowana przez kks (art. 53 § 30 i art. 30a kks). Również w judykaturze akcentuje się, że podatnikiem (wyłącznym sprawcą opisanego w art. 54 kks czynu) jest jedynie podmiot,

którego obowiązek podatkowy ma swe źródło w przepisach ustawy podatkowej, określających zobowiązany podmiot oraz przedmiot i stawkę opodatkowania (.....) . W odniesieniu do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn. Dz. U. 2011 Nr 177 poz. 1054), który stanowi, że opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług podlegają wskazane tymże przepisem czynności w tym m. in. wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju (pkt 4) oraz wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów (pkt 5). Z przepisu tego wynika, że obowiązek podatkowy co do zasady zawsze ciąży na podmiotach, które wykonują wskazane w cytowanym przepisie czynności podlegające opodatkowaniu. Innymi słowy, ***każdy*** kto dokonuje tego rodzaju czynności staje się podatnikiem podatku od towarów i usług. Istotne jest przy tym, że ustawa nadto wprost stanowi, iż opodatkowaniu podlegają czynności określone w ust. 1 niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa (art. 5 ust. 2 ustawy). Jednocześnie, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 6 grudnia 2008r. o podatku akcyzowym czynności lub stany faktyczne, o których mowa między innymi w art. 8 ust. 3, również są przedmiotem opodatkowania niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa. (...). Dana czynność nie może unikać obciążenia podatkami tylko dlatego, że została wykonana nielegalnie, podczas gdy ta sama czynność wykonana w sposób legalny zostanie opodatkowana. Prowadziłoby to bowiem do paradoksalnej sytuacji lepszego traktowania osób, które dokonywały by określonych czynności przy użyciu uzyskanych nielegalnie towarów, od tych które prowadzą tę działalność legalnie. Tym samym na oskarżonej ciążyły dwa obowiązki podatkowe w zakresie podatku VAT i podatku akcyzowego. Niedopełnienie chociażby jednego z nich skutkować musiało wskazaniem w kwalifikacji prawnej czynu art. 54 kks".

Przy wymiarze kary dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 13 kks.

Do okoliczności obciążających oskarżonego zaliczono stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego z uwagi na wysokość narażonego na uszczuplenie cła, podatku akcyzowego oraz podatku od towarów i usług. Okolicznością obciążającą jest także to, że oskarżony w przeszłości zajmował się sprzedażą papierosów bez znaków akcyzy ***(por. treść informacji o karalności za wykroczenie skarbowe k. 36, informacji o popełnionym wykroczeniu skarbowym k. 122)***, jak i uprzednia jego karalność sądowa ***(por. treść karty karnej k. 75-76).*** Okolicznością łagodzącą jest tylko przyznanie się do winy, która i tak była oczywista.

Mając na uwadze, iż stosownie do treści art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks przypisany oskarżonemu czyn zagrożony jest karą grzywny do 720 stawek dziennych, uwzględniając powyższe okoliczności, stopień winy i społecznej szkodliwości czynu Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 zł. Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara grzywny są współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia przy tym cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego. Przy ustalaniu wysokości stawki dziennej grzywny uwzględniono sytuację materialną i rodzinną oskarżonego, którą można określić jako przeciętną. Jak wynika z informacji podawanych przez oskarżonego ***(k. 123)*** jest on osobą niepracującą, utrzymuje się ze sprzedaży rzeczy z baru, na utrzymaniu ma żonę i dwoje dzieci ***(por. także treść informacji o wysokości uzyskiwanych dochodów k.84, informacji o stanie majątkowym k. 85, 90).*** Okoliczność, że R. M. zapożyczył się u kolegów, aby móc nabyć papierosy jest bez znaczenia dla niniejszej sprawy.

Na podstawie art. 30 § 2 kks w zw. z art. 29 pkt. 1 kks i art. 31 § 6 i 7 kks orzeczono przepadek zabezpieczonych w sprawie wyrobów tytoniowych w postaci: 2640 paczek papierosów marki (...), 1360 paczek papierosów marki (...), 1510 paczek papierosów marki (...), 600 paczek papierosów marki (...), 340 paczek papierosów marki (...), 3890 paczek papierosów marki (...) oraz nakazano ich zniszczenie na koszt oskarżonego.

Na podstawie art. 30 § 3 kks w zw. z art. 29 pkt. 2 kks orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa stanowiącego własność oskarżonego samochodu osobowego marki S. (...) koloru białego nr rej. (...) wraz z kluczykiem do samochodu – 1 szt., dowodu rejestracyjnego pojazdu nr DR/BAN (...) (***por. treść kopii dowodu rejestracyjnego k. 11).*** Pojazd ten niewątpliwie był przedmiotem stanowiącym mienie ruchome, które służyło do popełnienia przestępstwa skarbowego, zaś orzeczenie jego przepadku – w wypadku skazania z art. 91 § 1 i 3 kks – było obligatoryjne. Samochód jest własnością oskarżonego ***(por. treść informacji z (...) k. 41-46, informacji o sprzedaży samochodu***

k. 71-74). Orzeczenie przepadku jest współmierne do wagi popełnionego przestępstwa. Przy rozstrzyganiu kwestii niewspółmierności przepadku do wagi popełnionego przestępstwa skarbowego pomocny jest stopień społecznej szkodliwości czynu, przy którego ocenie należy brać pod uwagę rodzaj i charakter zagrożonego lub naruszonego dobra, wagę naruszonego przez sprawcę obowiązku finansowego, wysokość uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej, sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Oskarżony przewoził swoim samochodem 10.340 paczek papierosów różnych marek, o wartości celnej 23.162 zł, co do których cło określono na kwotę 13.341 zł i na których ciążą należności podatkowe w kwocie 223.945 zł. Tymczasem pojazd, którym kierował oskarżony wart jest 18.450 zł ***(por. treść faktury VAT k. 74).*** Przy samym porównaniu wartości samochodu do wysokości należności publicznoprawnych narażonych na uszczuplenie, nie zachodzi sytuacja niewspółmierności przepadku do wagi popełnionego czynu.

O kosztach sądowych i opłacie sądowej orzeczono na podstawie art. 17 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych i na podstawie art. 624§1kpk. Niewątpliwie zasądzenie od oskarżonego kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe zważywszy na wysokość wymierzonej grzywny, orzeczenie przepadku samochodu a także mając na uwadze jego sytuację majątkową i rodzinną.